امکان اتصال شبکه برق ایران به قطر از طریق کابل دریایی

وزیر نیروی جمهوری اسلامی ایران و وزیر مشاور در امور انرژی قطر در یک دیدار ویدئوکنفرانسی، اهمیت و مزایای اتصال شبکه برق ایران به قطر را مورد بررسی قرار دادند.

به‌گزارش پایگاه اطلاع‌رسانی وزارت نیرو ، «رضا اردکانیان» و «سعد شریده الکعبی» در دیدار آنلاین درباره ابتکار منطقه‌ای توسعه همکاری‌ها در امور آب‌های نامتعارف شامل شیرین‌سازی آب دریا و استفاده از پساب تصفیه‌شده که در اجلاس اخیر شورای حکام آب به میزبانی تهران مطرح و مصوب شد، بحث و تبادل نظر کردند.طرف قطری نیز آمادگی خود را برای مشارکت در این برنامه اعلام کرد.اردکانیان، رئیس ایرانی کمیسیون همکاری‌های مشترک اقتصادی دو کشور، درباره موضوع تبادل برق با قطر، با اشاره به تبادل مستمر برق ایران با سایر همسایگان ادامه داد: قطر در مواقعی تولید برق مازاد دارد و این برق دارای بازار مناسبی در کشورهای منطقه نظیر پاکستان و افغانستان و عراق است.

وزیر مشاور در امور انرژی قطر هم در خصوص موضوع ابتکار استفاده از آب‌های نامتعارف گفت: ضمن اعلام حمایت وزارت متبوع از انجام پروژه مذکور، پیشنهاد می‌کنم کارشناسان در مورد مسائل به صورت دوره‌ای در کشورهای منطقه جلسه مربوط به پروژه‌های مرتبط با این موضوع برگزار کنند.

سعد شریده الکعبی خطاب به وزیر نیروی ایران درباره انتقال برق گفت: انتقال برق بین دو کشور امکان پذیر است و باید روی این پیشنهاد کار شود و به نظرم، امکان اجرایی شدن آن وجود دارد. طرف قطری افزود: در مورد انرژی و آب می‌توان با حضور بخش خصوصی دو کشور زمینه‌های همکاری خوبی را تعریف کرد.

آمادگی تبدیل ۲۰۰ هزار خودرو مسافربر شخصی به دوگانه سوز

قائم مقام شرکت ملی پخش فراورده های نفتی گفت: طبق برنامه ریزی های صورت گرفته آمادگی تبدیل ۲۰۰ هزار خودرو مسافربر شخصی به دوگانه سوز وجود دارد و برای این کار فقط یک سوم هزینه از افراد دریافت می شود.حمید قاسمی ده چشمه با بیان اینکه تبدیل خودروهای عمومی وانت بار و تاکسی به دوگانه سوز طبق مصوبه هیات دولت به صورت رایگان صورت می گیرد، اظهار کرد: برای سایر خودروها که مسافربر شخصی هستند و وزارت کشور این خودروها را به عنوان مسافر برشخصی تعریف می کند، برنامه هایی را در نظر گرفته ایم.

وی افزود: وزارت کشور برای این موضوع مولفه هایی را درنظر گرفته که سرویس مدارس و تاکسی های اینترنتی می تواند جزئی از این طرح باشند. البته این موضوع شامل حال تمام مسافر برهای شخصی نمی شود و تنها خودروهای پرمصرفی که در این حوزه فعال هستند مشمول خواهند شد.

قائم مقام شرکت ملی پخش فراورده های نفتی با تاکید بر اینکه خودروهای مسافربر شخصی کم مصرف و دوره ای شامل حال این طرح نمی شوند، تصریح کرد: علاوه بر این برخی خودروهای شخصی نیز در تهران فعال هستند که مجوز تاکسی را دریافت کردند که تعداد آن ها حدود ۳۷ هزار دستگاه می شود و لیست این خودروها مشخص است.

قاسمی با بیان اینکه سامانه شرکت پالایش و پخش باید به سامانه وزارت کشور وصل شود و بدین ترتیب پس از ثبت نام متقاضی مشخص می شود که فرد متقاضی شرایط دریافت این طرح را دارد یا خیر، گفت: پس از گذر از مرحله تایید فرد می بایست مبلغ سه میلیون تومان را پرداخت کند و در نوبت تبدیل قرار گیرد.

آگهی تحدید حدود

در اجرای ماده ۱۴ قانون ثبت اسناد و املاک تحدید حدود ششدانگ یک باب خانه به مساحت یکصد و بیست متر مربع واقع در شهر بیجار (ریگه سیاه) مورد تقاضای ۱-آقای نادر برزگری ۲-فراست احمدی به شماره پلاک ثبتی ۴ فرعی از ۱۸۳۴ اصلی بخش یک بیجار بشرح ذیل جهت اطلاع عموم آگهی می گردد.
(روز عملیات تحدید حدودروز پنج شنبه یکم آبان ماه سال ۱۳۹۹ ساعت ۹صبح)
طبق ماده ۱۴ قانون ثبت به متقاضیان ثبت و مجاورین و صاحبین حق پلاک های فوق اخطار می گردد در موعد مقرر در محل وقوع ملک حاضرشده تا چنانچه نسبت به تحدید حدود یا حقوق ارتفاقی پلاک های فوق اعتراضی داشته باشند اظهار نمایندچنانچه هر یک از متقاضیان ثبت یا نماینده قانونی آنها در وقت تحدید حدود حاضر نباشند مطابق ماده ۱۵ قانون ثبت ملک مورد تقاضا با حدود اظهار شده از طرف مجاورین تحدید خواهد شدمجاورین یا صاحبان حقوق چنانچه نسبت به حدود یا حقوق ارتفاقی ملک اعتراضی داشته باشند در اجرای ماده ۲۰ قانون ثبت از تاریخ تنظیم صورت مجلس تحدید حدود به مدت سی روز اعتراض کتبی خود را به این اداره تسلیم و مطابق ماده ۸۶ آئین نامه قانون ثبت و تبصره ۲ ماده واحده قانون تعیین تکلیف پرونده های معترضین ثبتی که فاقد سابقه بوده و یااعتراض آنها در مراجع قضایی از بین رفته مصوب ۱۳۷۲/۲/۲۵ ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض کتبی به اداره ثبت اسناد و املاک دادخواست خود را به مراجع قضایی محل وقوع ملک تسلیم و گواهی تقدیم دادخواست را به اداره ثبت اسناد و املاک تسلیم نمایندد غیر اینصورت این اداره وفق مقررات نسبت به ادامه عملیات ثبتی اقدام خواهد نمود. م الف۶۰۲۹
تاریخ انتشار:۱۳۹۹/۰۷/۰۸

رئیس ثبت اسناد و املاک بیجار-جعفر برزگر

ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک تربت حیدریه
هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

نظر به دستور مواد ۱ و ۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی وساختمانهای فاقد سند رسمی مصوب ۱۳۹۰/۰۹/۲۰ و برابر رای شماره ۱۳۹۹۶۰۳۰۶۰۰۶۰۰۱۲۰۳ هیات اول موضوع ماده یک قانون مذکور مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک تربت حیدریه تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای احمد گنجی پور فرزند رضا بشماره شناسنامه ۶۰۹ صادره از تربت حیدریه نسبت به ششدانگ یکباب ساختمان به مساحت ۲۳۳/۵۵ مترمربع (دویست و سی وسه و پنجاه وپنج صدم مترمربع) قسمتی از پلاک ۶۴۵ فرعی از اراضی شاهده پلاک ۱۲۹ اصلی دهستان اربعه واقع در خراسان رضوی بخش یک حوزه ثبت ملک تربت حیدریه خریداری از مالکین رسمی عالیه و رحیمه ابریشمی و مالکیت مشاعی متقاضی محرزگردیده است لذا به موجب ماده ۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی و ماده ۱۳ ائین نامه مربوطه این اگهی در دونوبت به فاصله ۱۵ روز از طریق روزنامه محلی وکثیر الانتشاردر شهرها منتشر تا در صورتیکه اشخاص ذینفع به ارای اعلام شده اعتراض داشته باشند باید از تاریخ انتشار اولین اگهی تا دو ماه اعتراض خودرا به اداره ثبت محل وقوع ملک تسلیم ورسید اخذ نمایند معترض باید ظرف یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض مبادرت به تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل نماید و گواهی تقدیم دادخواست به اداره ثبت محل تحویل دهد که دراین صورت اقدامات ثبت موکول به ارائه حکم قطعی دادگاه است ودر صورتی که اعتراض در مهلت قانونی واصل نگردد یا معترض گواهی تقدیم داخواست به دادگاه عمومی محل راارائه نکند اداره ثبت مبادرت به صدور سند مالکیت می نماید صدور سند مالکیت مانع از مراجعه متضرر به دادگاه نیست.
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۳۹۹/۰۶/۲۳ تاریخ انتشارنوبت دوم: ۱۳۹۹/۷/۸

محمد کاظم باقرزاده – رئیس ثبت اسناد واملاک تربت حیدریه–م الف:۴۸۴

آگهی فقدان

نظر به اینکه پرونده ثبتی به مساحت ۳۱۰۰۰ متر مربع ششدانگ قطعه ۳۳۸ به پلاک شماره فرعی ۱۹۸۲ اصلی ۹ مفروز و مجزی شده از پلاک فرعی از ۹ اصلی واقع در اراضی مرد اباد جزء حوزه ثبتی ماهدشت که به شماره ثبت ۶۵۶۴۸ صفحه ۸۵ دفتر املاک ۳۷۷ به نام فرج اله گروسی سند مالکیت صادر گردیده و با جستجوی های بعمل آمده پیش نویس پرونده ثبتی تاکنون به دست نیامده است و طبق بررسی های بعمل آمده متخلف یا کسی که موثر در فقدان پرونده ثبتی باشد مشخص نمی باشد و چنانچه شخص یا اشخاص مدعی وجود اوراق پرونده نزد خود می باشد می تواند ظرف مدت ده روز به اداره ثبت اسناد و املاک ماهدشت مراجعه نماید.
م الف ۹۹/۶۲۹/ف

رئیس اداره ثبت اسناد و املاک ناحیه دو کرج - منصور هدایت کار
۴۴

فاجعه حبس ۷ ساله یک منفعت ملی؛

میدان گازی کیش قربانی قرارداد IPC

توسعه و بهره برداری از میدان گازی کیش از سال ۸۶ کلید خورد و روند توسعه این میدان مهم از سال ۹۲ در باتلاق تصمیمات متناقض به گِل نشسته و پس از ۷ سال تاکنون دستاوردی نداشته است.

در سال ۱۳۴۷ شرکت ملی نفت ایران نخستین مطالعات اکتشافی را در جزیره کیش به منظور برآورد ذخایر هیدروکربوری با حفرچاه شماره یک درمخازن آسماری، گروه بنگستان، خامی و دهرم آغاز کرد که عملیات حفاری اولین چاه به دلیل آبخیز بودن این مخاز ن متوقف شد. بعدها در سال ۱۳۸۳ چاه دوم در عمق ۴۴۰۹ متری تا سازند فراقون حفاری شد. طی این حفاری وجود گاز شیرین در سازندهای کنگان، دالان فوقانی و نارتحتانی اثبات و ذخایری درحدود ۴۸ تریلیون فوت مکعب گاز و حدود ۵۱۴ میلیون بشکه میعانات گازی کشف و اثبات شد.

به منظور توسعه میدان وادامه عملیات اکتشافی برای شناختن افق، ابعاد و حجم ذخایر میدان گازی کیش، در دولت‌های نهم، دهم، یازدهم و دوازدهم تصمیماتی تعیین کننده و بعضاً متناقض گرفته شد که نگاهی به روند تصمیم‌گیری‌ها به‌ویژه در دولت یازدهم و دوازدهم، نشان می‌دهد در دولت فعلی، تصمیماتی گرفته شده که موجب تضییع منافع ملی شده است.

مرور و تأمل و اندکی تدبر در این مسیر و تجربه بسیار تلخ، هم تکلیفی مهم پیش روی نهادهای نظارتی و هم مستلزم توجه و برنامه ریزی ویژه از سوی دولت بعدی جهت جلوگیری از خسارت بیشتر و تعیین تکلیف شایسته این میدان است.

تصمیم اول؛ آغاز توسعه

زمستان سال ۸۶ که زود شروع شد و کشور با محدودیت تأمین گاز مواجه شد، لزوم توسعه میادین گازی در دستور کار قرار گرفت. با توجه به اهمیت میدان گازی کیش و اینکه دارای گاز شیرین است، این میدان هم در زمره میادینی قرار گرفت که وزارت نفت قصد داشت با توسعه آن، نیازهای سال‌های بعدی کشور را به گاز طبیعی برطرف کند. بر همین اساس هیئت مدیره شرکت ملی نفت ایران در تاریخ ۲۸ آذر ۱۳۸۶ طی مصوبه‌ای توسعه این میدان را با سرمایه گذاری ۲,۲ میلیارد دلاری از منابع داخلی به مدت ۴۸ ماه به شرکت مهندسی و توسعه نفت (متن) واگذار کرد.

طبق این مصوبه، توسعه کیش به سه فاز تقسیم شده بود که در فاز نخست، قرار بود ۱۲ حلقه چاه (خشکی) در جزیره کیش حفاری شده و گاز این میدان با یک خط لوله ۳۲ اینچ به طول ۱۹ کیلو متر به بندر آفتاب انتقال یابد؛ در این بندر هم یک پالایشگاه گازی با ظرفیت فرآورشی روزانه یک میلیارد فوت مکعب گاز و زیر ساخت پالایشگاهی برای سه فاز احداث شود. گاز خروجی این پالایشگاه در چارچوب برنامه توسعه فاز اول باید با خط لوله‌ای ۹۰ کیلومتری به قطر ۵۶ اینچ، به خط لوله هفتم سراسری در سال ۹۱ منتقل می‌شد. همچنین برای صادرات ۱۱ هزار بشکه میعانات تولیدی نیز SBM طراحی شده تا از این طریق، کشتی‌ها بتوانند برای بارگیری میعانات گازی مشکلی نداشته باشند.

درآمد سالانه حاصل از محل تولیدات فاز اول حدود ۱,۵ میلیارد دلار تخمین زده شد. شرکت متن مسئولیت توسعه این میدان را بر عهده گرفت و برای فاز اول ۳۵ مناقصه برگزار کرد که بخش حفاری به شرکت ملی حفاری و خطوط لوله انتقال گاز به قرارگاه سازندگی خاتم الانبیا سپرده شد. در مجموع از ۳۵ مناقصه ۲۷ مورد آن به پیمانکاران، سازندگان کالای داخلی و خارجی و مشاور واگذار و کار توسعه میدان با عزم و قصد تکمیل و راه اندازی فاز اول در سال ۹۱ با جدیت دنبال شد.

همچنین همزمان با توسعه فاز اول به منظور ادامه عملیات اکتشافی حفاری چاه سوم در بخش دریایی به شرکتی داخلی واگذار شد. این چاه تا عمق ۴۵۷۰ متری حفر و نتیجه این حفاری اکتشافی وجود و اثبات ذخایر عظیم با حجم حدود ۶۶ تریلیون فوت مکعب و حدود ۷۰۰ میلیون بشکه میعانات گازی بود، بنابراین توسعه سه فاز ضروری شد.

طبق برنامه ریزی‌های انجام شده، مقرر شده بود فاز اول این میدان پس از ۴۲ ماه از شروع توسعه به بهره برداری برسد. بنابراین شرکت متن در همان فاز اول، کار را به صورت جدی و با در نظر گرفتن زیر ساخت‌های سه فاز در عملیات‌های پشتیبانی، پالایشگاهی و عمرانی خطوط انتقال به پیش برد. عملیات توسعه میدان از سال ۸۶ در حال انجام بود که در اسفند ۸۹ سید مسعود میرکاظمی، وزیر وقت نفت تصمیم گرفت این پروژه را از منابع داخلی به بیع متقابل و به کنسرسیوم داخلی واگذار کند؛ به گفته مطلعین هرچند این اشتباه میرکاظمی، متأثر از تلاش‌های سید مجید هدایت‌زاده مدیرعامل اسبق شرکت نیکو و محرم اسرار بیژن زنگنه بود.

تصمیم دوم؛ ظهور بانک ملت

وزیر وقت نفت در آن دوره به استناد کمبود منابع مالی، از بانک‌ها دعوت کرد تا درصنعت نفت سرمایه‌گذاری کنند؛ یکی از این بانک‌ها، بانک ملت بود که به واسطه سیدمجید هدایت زاده، توانست میرکاظمی را به صاحب شدن عملیات توسعه میدان گازی کیش متقاعد کند. سید مجید هدایت زاده که در اوایل دولت نهم از مدیریت شرکت نیکو برکنار شده بود، وارد گود شد و سرانجام توانست بانک ملت را به کیش بیاورد.

در آن زمان شرکت ملی نفت ایران و شرکت مهندسی و توسعه نفت نسبت به این تصمیم اعتراض داشتند؛ چراکه توسعه میدان طبق برنامه در حال انجام بود ولی در تاریخ ۲۸ اسفند ۸۹ رسماً اعلام شد کنسرسیومی به رهبری بانک ملت، این میدان را در قالب قرارداد بیع متقابل توسعه می‌دهد. پاییز سال ۹۰ این قرارداد پس از ۹ ماه مذاکرات پاراف نشد، و بدلیل پاره‌ای مخالفت‌ها در شرکت متن، احمد قلعه بانی، مدیر عامل وقت شرکت ملی نفت ایران نیز دست به عصاتر حرکت کرد تا در سال ۹۰ بخش بزرگ کار، به اختلاف میان طرفین بگذرد.

در این دوره یک ساله بی حاصل، شرکتی به نام شرکت نفت و گاز کیش «KOGC » متشکل از شرکت‌های پرل انرژی، پتروپارس، جهان پارس و بانک ملت کار توسعه را دست گرفت و برای شرکت ملی نفت ۶۸ میلیون یورو صورتحساب ارسال کردند و در نهایت شرکت ملی نفت با ۴۲,۵ میلیون یورو آن موافقت می‌کند (این هزینه آثار فیزیکی وفنی مشخص ومعنی داری در

توسعه میدان نداشت). در این دوره اغلب پیمانکاران قبلی بلاتکلیف و برخی از آن‌ها ادعای خسارت کردند. همزمان با این فعل و انفعالات، یکی از نهادهای امنیتی در گزارشی به میرکاظمی برخی موارد را ذکر کرده بود که با جابجایی میرکاظمی، تکلیف به وزیر بعدی سپرده شد.

تصمیم سوم؛ بازگشت به متن

۱۴ مرداد سال ۹۱ بود که رستم قاسمی از مجلس شورای اسلامی رأی اعتماد گرفت و پس از جلسه راهی وزارت نفت شد. ساعت ۱۴ همان روز، نخستین جلسه کاری وی در خصوص میدان گازی کیش با حضور مدیران متن، علی دیواندری، مدیرعامل وقت بانک ملت و مدیران پروژه از شرکت KOGC برگزار می‌شود؛ در این جلسه مهم چگونگی توسعه میدان گازی کیش به بحث گذاشته می‌شود. نتیجه مذاکرات این جلسه این تصمیم مهم و کارساز ، منجر به دستور وزیر جدید نفت شد که بر اساس آن، بانک ملت و مجموعه مشارکت توسعه میدان کیش از پروژه خلع ید شدند.

در تاریخ ۱۹ دی ۹۱ هیئت مدیره شرکت ملی نفت ایران بازگشت پروژه به شرکت متن را رسماً تصویب کرده و مقرر می‌کند که این پروژه باید ۳۸ ماهه پایان یابد و منابع مالی نیز از «منابع داخلی و سایر منابع» تأمین شود. شرکت متن بلافاصله با مذاکرات گسترده و فشرده، مذاکرات فاز یک میدان را با قالب قراردادی contract service finance با کنسرسیومی از فراب، ناردیس و ناموران نهایی کرد و به منظور پیشگیری از تأخیر در توسعه در قالب یک موافقت اصولی یا HOA، فعالیت‌های اولیه توسعه و مطالعات مهندسی پایه را با هزینه کنسرسیوم آغاز کرد. مذاکرات فاز دوم و سوم توسعه میدان نیز در قالب قرارداد بیع متقابل با قرارگاه خاتم‌الاوصیا آغاز شد که به موازات نهایی شدن مذاکرات و تدوین سند جامع توسعه میدان(MDP) در قالب یک موافقت اصولی برخی فعالیت‌های توسعه‌ای فازهای ۲ و ۳ آغاز شد. بر این اساس، صندوق مالی و اعتباری کوثر رسماً تأمین مالی فازهای ۲ و ۳ توسعه کیش را متعهد شد و فاینانس توسعه فاز یک نیز با یک فاینانسور چینی در دستور کار قرار گرفت.

تصمیم چهارم؛ آغاز خرابکاری

سال ۹۲ که زنگنه وارد وزارت نفت شد، پروژه‌ها یک‌به‌یک دچار تجدید تصمیم‌گیری و حتی توقف شدند؛ پس از آنکه وزیر نفت پروژه ان جی ال خارک را متوقف کرد، دست روی پروژه کیش گذاشت. ماه‌های پایانی دولت دهم وقتی توسعه میدان گازی کیش در مراحل مطالعه، اجرا و تلاش برای تأمین مالی از سوی شرکت‌های داخلی بود، وزارت نفت تصمیم گرفت آن را به عهده دولت بعد بگذارد تا شائبه‌ای در خصوص رانت‌دهی به شرکتی خاص پیش نیاید.

در همان سال وزرات نفت هم این قرارداد را مانند قرارداد فاز ۱۱ با پتروپارس و ... لغو کرد تا ۶ فروردین ۹۳ که اولین زمزمه تغییر روند توسعه پروژه شنیده شد. رکن‌الدین جوادی، معاون وقت وزیر نفت، مدیرعامل شرکت متن را مکلف کرد طرح‌ها و برنامه‌های پیشنهادی را به منظور دریافت بهترین گزینه برای توسعه فاز یک میدان گازی کیش در اختیار هیئت‌مدیره شرکت ملی نفت قرار دهد.

در تاریخ ۲ آذر ۹۳ هیئت‌مدیره شرکت ملی نفت طرحی را مصوب می‌کند که بر اساس آن، منابع پروژه از طریق منابع اعتباری شرکت ملی نفت و بند «ق» تبصره دو قانون بودجه ۹۳ تأمین شود. در آن مصوبه آمده بود که فاز یک پروژه باید برای تولید روزانه یک میلیارد فوت مکعب گاز و ۱۱ هزار و۳۰۰ بشکه میعانات گازی ظرف مدت ۱۸ ماه توسعه یابد. میزان سرمایه‌گذاری معادل ۱,۴ میلیارد دلار عنوان شده بود و پروژه هم باید در تابستان ۹۴ به پایان می‌رسید.

۵ بهمن ۹۳ عبدالرضا حاجی حسین نژاد، مدیرعامل اسبق شرکت متن که کارفرمای توسعه میدان کیش بود، در مصاحبه‌ای با انتقاد از تأخیرهای دولت گذشته در این پروژه، نسبت به تزریق بخشی از گاز میدان کیش به خط لوله سراسری تا زمستان سال ۹۴ اظهار امیدواری کرد.

به گفته بسیاری از کارشناسان، طولانی شدن روند کار به بهانه‌های مختلف با این انگیزه انجام شد که توسعه میدان گازی کیش در قالب قراردادهای IPC به شرکت‌های غربی واگذار شود. این شائبه زمانی جدی‌تر می‌شود که در سال ۹۴ مناقصه‌ای برای ساخت پالایشگاه این میدان برگزار شد که شرکت ایتوک و یک شرکت خارجی با مبلغ حدود ۶۰۰ میلیون یورو برنده آن شدند ولی وزارت نفت، رأی به ابطال این مناقصه رسمی مهم داد و هیچگاه نیز توضیحی برای آن ارائه نداد.

این ابطال یک نقطه عطف مهم در تراژدی توسعه میدان گازی کیش است که چند سال پس از این تصمیم، تبعات خسارت بار خود را نشان داد.

تصمیم پنجم؛ توقف کامل

در سال ۹۵ اما تغییر دیگری در اجرای پروژه به وجود آمد که بر اساس آن زنگنه مقرر می‌کند فعلاً توسعه میدان کیش در قالب قرارداد EPCF دنبال شود؛ شرکت‌های بسیاری از جمله دایلم، هیوندای، سایپم ، متروبنی و اینتر پوز و... برای حضور در این مناقصه اعلام آمادگی می‌کنند؛ کار مناقصه در حال انجام بود که دستور می‌رسد توسعه میدان گازی کیش در قالب قراردادهای جدید نفتی (IPC) به پیش رود .

به گفته مطلعین شرکت ملی نفت ایران علاقه فراوانی داشت این میدان توسط شل توسعه یابد بنابراین در تاریخ ۱۷ آذر ۹۵ تفاهم‌نامه‌ای را با این شرکت امضا کرد؛ به باور بسیاری از کارشناسان، شل به ایران نمی‌آمد اما وزارت نفت اصرار بسیاری بر آن داشت. پس از ۹ ماه بود که هانس نایکمپ، معاون شرکت شل و کارشناسانش در شهریور ۹۶ به تهران آمدند و در جلسه مشترک با مسئولان شرکت ملی نفت، نتایج خود را تشریح کردند.

طبق اطلاعات به دست آمده در همان روزها، شرکت شل به شرکت ملی نفت ایران اعلام کرد نمی‌خواهد در ایران پروژه‌ای به دست بگیرد؛ شرکت انی ایتالیا هم شانس اول تصاحب این میدان بود نیز ترجیح داد همه چیز را فراموش کند. پاسخ منفی این دو شرکت به ایران و قراردادهای IPC منجر به مصوبه دیگری از سوی هیئت مدیره شرکت ملی نفت شد.

تصمیم ششم؛ معکوس سازی توسعه

هیئت‌مدیره شرکت ملی نفت ایران که چاره دیگری برای ادامه کار در کیش نداشت در تاریخ ۳۰ آبان ۹۶ یکبار دیگر شرح کار پروژه را تغییر داد. طبق مصوبه صادر شده، تکمیل حفاری ۱۴ حلقه چاه موجود، و اتصال چاه‌ها با یک خط ۱۶ اینچ به خط لوله ۳۲ اینچ دریایی جهت انتقال گاز به بندر آفتاب، حذف پالایشگاه باوجود زیر سازی و هزینه انجام شده و ادامه کار و تکمیل خط لول ۵۶ اینچ به خط لوله هفتم سراسری در دستور کار قرار گرفت.

این مصوبه یک تفاوت عمده با مصوبات قبلی داشت و آن هم حذف پالایشگاهی بود که برای آن برنامه‌ریزی شده بود و فلسفه و اساسش، انتقال گاز به بندر آفتاب بود. وزارت نفت در یک تصمیم عجیب و متناقض تصمیم گرفت گاز شیرین این میدان را با خط لوله‌ای ۲۳۰ کیلومتری بدون مطالعه اولیه به پالایشگاه‌های فازهای ۶ و ۷ و ۸ پارس جنوبی انتقال دهد!

بر اساس نظر متخصصین این تصمیم در شرایطی گرفته شد که گاز شیرین میدان کیش دارای PPM کمتر از ۱۵۰ است در حالی که سولفور گاز ترش پارس جنوبی حدود ۷ هزار PPM است و به هیچ عنوان متناسب با پالایشگاه‌های پارس جنوبی نیست و از نظر فرآیندی مشکلات بزرگی را به بار خواهد آورد.

از سوی دیگر، احداث خط لوله ۲۳۰ کیلومتری و انتقال گاز شیرین میدان کیش به عسلویه، در شرایطی باید انجام شود که حداقل دو ایستگاه لخته‌گیر در مسیر نصب شود. در شرایطی که پیش بینی می‌شد این خط لوله کمتر از ۱۵۰ میلیون دلار تنها برای یک فاز هزینه داشته باشد، اما بعداً معلوم شد هزینه‌های واقعی بیش از ۷۰۰ میلیون دلار برآورد شده است آن هم تنها برای یک فاز میدان گازی کیش که در صورت به مدار آمدن فازهای دوم و سوم، باید خط لوله‌های دیگری احداث شود.

طی این سناریو و تصمیم عجیب توسعه و شاید بلاتکلیفی و سر درگمی میدان کیش به شرکت نفت و گاز پارس (بهره بردار پارس جنوبی) واگذار شد درحالی‌که به نظر می‌رسد مشکل کیش، کارفرما نبود بلکه تصمیمات اشتباه وزیر نفت و هیئت‌مدیره شرکت ملی نفت بود.

نتیجه اسفناک تصمیمات غلط

شرح کلی اولیه پروژه میدان گازی کیش به این صورت است که گاز تولیدی چاه‌های این میدان، از طریق خط لوله ۳۲ اینچ ۱۹ کیلومتری دریایی به بندر آفتاب می‌رفت؛ پس از ورود گاز به بندر آفتاب و پالایشگاهی که گاز را پالایش می‌کرد، گاز خروجی از پالایشگاه در خط لوله ۵۶ اینچ ۹۰ کیلومتری تزریق می‌شد تا در نهایت به خط لوله هفتم سراسری برسد.

با حذف پالایشگاه در شرح کار جدید پروژه، رسماً سرمایه‌گذاری‌های انجام شده از بین می‌رود که وزارت نفت برای آنکه با انتقادها مواجه نشود، در یک تصمیم عجیب‌تر، مسیر انتقال گاز رابرعکس کرده و قصد دارد بخشی از گازی که در خط لوله هفتم سراسری جریان دارد را با این دو خط لوله به نیروگاه کیش برساند!

به بیان ساده‌تر، کیشی که قرار بود تأمین‌کننده گاز خط لوله هفتم باشد به دلیل تصمیمات اشتباه وزارت نفت، حالا می‌خواهد از خط لوله هفتم گاز بگیرد آن هم به این دلیل که تمامی وعده‌های دولت تدبیر و امید برای تکمیل این پروژه، به سبب مصوبات متناقض شرکت ملی نفت و تغییرات پی در پی شرح کار پروژه، تبدیل به یک رؤیا شده است.

یک منبع اگاه در گفتگو با خبرنگار مهر با اشاره به اینکه شرکت نفت و گاز پارس هم به دلیل محاسبات اشتباه در مخمصه بزرگی قرار گرفته است و نمی‌داند با میدان گازی کیش چه کند، گفت: میدانی که به دلیل دارا بودن گاز شیرین یک «موهبت بزرگ» برای صنعت کشور است، حالا به‌دلیل تصمیمات غیرقابل باور، به یک «چالش دردسرساز» تبدیل شده است.

وی افزود: بزرگترین انتقادی که به وزیر نفت و وزارتخانه‌اش وارد بوده این است که دلیل تغییرات پی در پی شرح کار این پروژه چه بوده است بطوری که طی ۷ سال اخیر، سه مصوبه و تصمیم برای میدان گازی کیش گرفته شد که هر سه تصمیم نه تنها هیچ دستاوردی برای کشور نداشته، بلکه موجب از بین رفتن بیش از ۷۵۰ میلیون دلار هزینه ثبت شده واقعی از منابع کشور شده است.

به گفته این منبع آگاه این جدای از عدم النفع حدود ۸ میلیارد دلاری جمهوری اسلامی ایران است که به دلیل علاقه وزیر نفت به IPC از دست رفته است. ۹۵ درصد تأسیسات و اقداماتی که در میدان گازی کیش انجام گرفته مربوط به دولت گذشته است و دولت تدبیر و امید طی ۷ سال گذشته هیچ گام سود مندی برای این پروژه مهم و ملی برنداشته و به عبارتی میدان گازی کیش را همچون دو میدان بسیار بزرگ فاز ۱۱ و آزادگان جنوبی و تا حدودی یادآوران قربانی IPC کرد! در نهایت با پایان دولت تدبیر و امید، شاهد آن خواهیم بود که حتی یک کار ساده هم در میدان گازی کیش انجام نشده وکوله باری از تصمیمات متناقض، بی‌حاصل و خسارت بار، پیش روی دولت بعد و صنعت نفت بحران زده امروز گذاشته است آن‌هم به قیمت و هزینه خود محوری.

استان مرکزی سال آبی را با مخازن پر آغاز کرد

ایسنا/مرکزی مدیرعامل شرکت آب منطقه‌ای استان مرکزی گفت: استان سال آبی ۱۴۰۰-۱۳۹۹ را با مخازن پرآب سدها آغاز کرد.

عزت‌الله آمره با اشاره به بارندگی‌های دو سال اخیر که در جریان آب سطحی، زیرزمینی و مخازن سدها تاثیرات مثبتی برجای گذاشت، افزود: تاثیر این بارندگی‌ها در جریان آب سطحی باعث شد که عموما جریان آب در رودخانه‌های فصلی و دائمی استان پس از سالها رقم بخورد و جریان یافتن رودخانه‌ها عامل مهمی در تغذیه سفره‌های آب زیرزمینی شد و علاوه بر آن مخازن آب سدها را نیز تقویت کرد.

وی تصریح کرد: طی دو سال اخیر تقریبا تمام سدها و بندهای مخزنی استان مرکزی سرریز کرد و بهار سال ۱۳۹۸ یک سال پرآب برای استان رقم خورد و با وجود جاری شدن سیلاب، بواسطه اعمال مدیریتی که در خصوص آن صورت گرفت، هیچگونه تلفات جانی در این حوزه برجای نماند و خسارت مالی نیز در حداقل بود.

آمره با اشاره به وضعیت مخازن سدهای استان، افزود: دو سد بزرگ استان مرکزی شامل سد الغدیر ساوه و سد کمال صالح شازند طی دو سال اخیر سرریز کردند، سد ساوه به لطف بارندگی ۹۸ پس از حدود ۲۰ سال برای اولین بار سرریز کرد در حالی که قبل از آن یک پنجم حجم مخزن سد پر بود ولی خوشبختانه به سرریز رسید و تا سال ۹۹ نیز این سرریز ادامه داشت. در حال حاضر این سد از ۲۷۶ میلیون مترمکعب، ۲۱۰ میلیون مترمکعب و سد کمال صالح از ۹۶ میلیون مترمکعب در حال حاضر ۸۲ میلیون مترمکعب ذخیره آبی دارد.

وی با بیان اینکه پیش‌بینی می‌شود امسال نیز این سدها سرزیر داشته باشند، افزود: سدهای کوچک در سطح استان نیز سرریز کردند و امیدواریم امسال نیز روند سرریز ادامه یابد.

مدیرعامل شرکت آب منطقه‌ای استان مرکزی این بارندگی‌ها را عامل تاثیر در سطح آب‌های زیرزمینی دانست و گفت: هرچه بارندگی در سطح استان در پاییز و بهار مناسب تر باشد، طبیعتا کشاورزان در برداشت از آب زیرزمینی و روشن کردن چاه‌ها با تاخیر اقدام می‌کنند و این امر تاثیر بسزایی در حفظ ذخیره آب‌های زیرزمینی دارد، همچنین این بارندگی ها در نفوذ و تغذیه سفره‌های آب زیرزمینی موثر است و عملا شاهد بهبود نسبی وضعیت این سطوح هستیم.

وی تاکید کرد: این حجم بارندگی به شکلی نبود که در یک دوره تمام کسری مخازن که طی سه دهه گذشته ایجاد شده است را جبران کنیم، اما همین بارندگی باعث شد که کسری سالیانه در بسیاری از دشت‌ها متوقف شده و در برخی از دشت‌ها جریان به سمت افزایش سوق یابد و به جای ادامه کسری سفره‌ها، روند رو به بهبود است.

آمره با بیان اینکه در طول دو سال اخیر وضعیت مخازن سفره‌های آب زیرزمینی دشت‌هایی مانند شازند، خنداب و کمیجان رو به افزایش گذاشته شده است، گفت: در باقی دشت‌ها کاهش سالیانه متوقف شده است، در سال‌هایی متوسط کسری مخزن سفره‌های آب زیرزمینی در دشت‌های استان در سال بین ۲۷۰ تا ۲۹۰ میلیون مترمکعب بوده که خوشبختانه این روند رو به کاهش است و در حال حاضر به ۱۸۷ میلیون مترمکعب کاهش سالانه رسیده است که این روند کاهش مطلوب است، اما اینکه تمام کسری اتفاق افتاده طی چهار دهه جبران کنیم نیازمند زمان بیشتری هستیم.

وی اظهار کرد: استان مرکزی حدود ۵ میلیارد مترمکعب از مخازن سفره‌های آب زیرزمینی درگیر کسری است ولی این بارندگی تاحدودی به جبران این کسری مخزن یا توقف کسری کمک کرده است.

آمره در خصوص جلوگیری از حفر چاه غیرمجاز و تعیین تکلیف این چاه‌ها گفت: طی پنج سال اخیر حدود ۱۳۰۰ حلقه چاه غیرمجاز در استان مسدود شده است که بخشی از این چاه‌ها عامل کسری مخازن بوده اندو در واقع مسدود شدن این چاه‌ها به صرفه جویی در مصرف بخشی از آب زیرزمینی کمک کرده است و اضافه برداشت‌ها نیز تحت کنترل درآمد.

وی با تاکید بر اینکه علیرغم مشاهده ترسالی در سال‌های اخیر، از بحث نظارت و حفاظت از منابع آب زیرزمینی غلفت نشد، گفت: گفتمان و برنامه شرکت با توجه به بارندگی خوب یکی دو سال اخیر به شکلی نبود که برنامه‌های سختگیرانه حفا